

Nový Jeruzalém č. 10/2025

Zpravodaj pro 310. prosebnou mariánskou pouť, která se bude konat (dá-li Pán Bůh)
v **Deblíně – v úterý 14. října 2025 v 18 hodin.**

Zpráva o pouti NJ a průběhu stálých modliteb v Radostíně nad Oslavou:

V úterý 16. září 2025 na mši svatě při pouti NJ bylo asi 130 věřících. Pán Bůh odplat' kněžím za jejich službu při zpovídání a za mši svatou.

Modlitby a mši svatou jsme obětovali na úmysl poutí Nový Jeruzalém:

- 1) o nová a trvalá kněžská a řeholní povolání
- 2) o věrné a obětavé spolupracovníky duchovních
- 3) o vzrůst víry u lidí v našem kraji
- 4) o pokoj a mír ve světě a v našich rodinách
- 5) o život těla a duše pro všechny počaté děti
- 6) na smír za hříchy celého světa

Promluva P. Jana Klímy při pouti Nový Jeruzalém v Radostíně nad Oslavou:

První čtení ze svátku Povýšení svatého kříže – o Mojžíšově modlitbě za záchranu těch, kteří byli potrestáni Hospodinem za konání zla. **Poslušnost Mojžíše**, který se za hříšníky modlil a vztyčil měděného hada na hůl s příslibem Božím, také přispěla k tomu, že **každý, kdo se podíval na vyvýšeného hada, byl uzdraven a zachráněn.**

Evangelium sv. Jana: ***U Ježíšova kříže stála jeho matka, příbuzná jeho matky Marie Kleofášova a Marie Magdalská. Když Ježíš uviděl svou matku a jak při ní stojí ten učedník, kterého měl rád, řekl matce: "Ženo, to je tvůj syn." Potom řekl učedníkovi: "To je tvá matka." A od té chvíle si jí ten učedník vzal k sobě.***

Bratři a sestry v Kristu! Drazí poutníci – chceme chvíli být chráněni pláštěm Panny Marie, abychom mohli **v bezpečí spočinout a zároveň se otevřít Božím věcem** – Boží přítomnosti, aby nás posílila, proto tady jsme. Jsme blízko podzimní rovnodennosti, a ta je nejvzdálenějším kalendářním místem od velikonoční události. Neboť velikonoční události se slaví po jarní rovnodennosti. A proto, abychom neztratili z vědomí to největší tajemství víry, slavili jsme svátek Povýšení svatého kříže a s tím související památku Bolestné Panny Marie a modlitby v misálu a čtení jsem vybral z těchto svátků, abychom znovu mohli, vedeni touhou víry, zahlédnout záblesky Božího tajemství v této události, kterou slavíme.

Těch sedm radostí a sedm bolestí Panny Marie, ukazuje na **plnost podílu Panny Marie, kterou měla na událostech a dění spásy.** Ona byla nejtěsněji a nejužěji spojena s tajemstvím jejího a Božího Syna. Neoddělily ji jiné radůstky nebo bolístky, **stále byla otevřená Božímu působení v plánu spásy**, pro ni a pro všechny lidi. Jenom připomenu těch sedm bolestí. První je Simeonovo proroctví, druhou útěk do Egypta – sedm let v exilu. Hledání dvanáctiletého Ježíše v chrámě. Setkání s Ježíšem na křížové cestě. Pak stála pod křížem, ve velké bolesti, jak jsme slyšeli v evangeliu. Snímání Ježíšova těla. Pohřeb Ježíšova těla. Tyto bolesti byly tak veliké, že teologové říkají, že právě to Maria dostala privilegium „od poskvrny hříchu počatá“ také proto, **aby unesla tíži velké bolesti.** Ale zároveň církevní otcové říkají, že jediný, kdo stál na Kalvárii a věřil – apoštolové utekli – byla Matka Boží, Panna Maria. Spravedlivý – podle Bible – nevyhledává ve svém životě bolesti, ale bolesti se jeho životu nevyhýbají. Apoštol Petr píše ve svém listu: „Trpíš-li za svůj hřích, můžeš čekat uzdravení, ale nějaké požehnání nemůžeš čekat. Je jiné, když trpíš a jsi spravedlivý, pak tvé utrpení přinese velké požehnání.“

Velké požehnání je ovoce utrpení. Chtěl bych se zamyslet nad tím, jak tuto bolest spravedlivého z víry umět odevzdávat Bohu a předávat, protože se to chceme učit pomocí role Matky Boží Panny Marie. V tom nám může být nápomocná její přímluva a přítomnost. Ze svátku Povýšení svatého kříže jsme slyšeli první čtení, jak Hebreové táhli na poušti a ztratili hlavu před branami zaslíbení. Vraceli se do hříšného, starého způsobu života, zapomněli, co jim Bůh prokázal a začali si znovu libovat ve starém způsobu života, jak žili v Egyptě. A důsledek –

jedovatí hadi. Pak ale litovali a přišli za Mojžíšem a Hospodin jim dal zvláštní znamení – bronzového hada, kterého měli na kůlu. Když se uštknutí na něj podívali, byli uzdraveni. Ten pohled byl otázkou života, bytí nebo nebytí. Oni v tu chvíli nezaváhali a ve své důvěře – celou svou bytostí - upnuli pohled na bronzového hada. A to je pro nás jenom předznamenání. My se máme dívat na kříž, ale ne na samotný kříž a fyzické utrpení, ale **vidět v něm maximální zjevení Boží lásky, která tam je.** A k tomu potřebujeme velkou víru, pomoc. Když se takto díváme na tuto maximální lásku, kterou Kristus zahrnuje nás všechny, uvědomíme si ve svých protichůdnostech, které zakoušíme ve svém životě, že nás vnitřně integruje, sjednocuje. A zároveň má obrovskou sílu proměnit hořkost, kterou dáme Pánu Bohu – hořkost hříchu, bolesti, strádání z hříchu kolem nás, proměnit v plody velké nové naděje. A jsme v roce naděje, jubilejním roce a věříme, že i my, když přicházíme, že to není jenom nějaká teorie. Ale že se **můžeme i v 21. století stále těšit z této velké naděje, kterou Kristus přinesl a to je naše největší tajemství, kam chceme s vírou pronikat.** A je umění, abychom se **Kristovou láskou, která zpřítomňuje při každé mši svaté, nechali obejmout a předali mu všechny své starosti a trápení.** Ono se to panu faráři lehkou řečí od ambonu, ale víme, jak je to někdy těžké odevzdávat. Jenomže to vyžaduje vyjít ze sebe a zároveň vidět Ježíše v jeho poníženosti a vydanosti a vidět v tom první předznamenání nezměrné Boží lásky, která se vylévá. Vylévá svého Ducha z kříže, je to zároveň největší Slovo Otce, jeho milosrdenství. Abychom nebyli stále zahleděni jen do své bolístky, do svého zranění, ale uměli předávat Pánu Bohu tak, **aby proměnil i tu naši bolest v novou naději.** Na Kalvárii byly tehdy tři kříže, ale jen jeden byl znamením, nositelem spásy. Na něm se zjevila ta nejkrásnější, nejněžnější Lásky, ale my ji vždycky nevidíme, někdy pro svou bolest, jindy pro svou zatíženost věcmi tohoto světa. A tato láska má velkou moc proměnit naši bídu v novou naději. Lotr po levici se rouhal a říkal: „**Ty jsi Mesiáš, zachraň sebe i nás.**“ Samo o sobě není to špatná věta, ale je důležité, z jakého srdce to vyšlo! Bylo plné hořkosti a vyčitek. Vůbec neporozuměl svému utrpení a utrpení toho člověka v uvozovkách, který vedle něj visel na kříži. Zatímco lotr po pravici ho okřikl a volá: „**Ježíši, pamatuj na mně, až přijdeš do svého království.**“ A teologové říkají: „Právě proto byl na pravé straně, protože viděl Pannu Marii, jak prožívá utrpení s Ježíšem. Viděl první záblesk té nezměrnosti plodu, který už je, proto se obrátil a toužil po tom co bude. A to je velká věc. A to my také chceme, proto jsme tady, abychom předávali tu hořkost, abychom si v ní alespoň nelibovali. To je důležité. Abychom si v ní nelibovali. Je to někdy těžké umět přesto předat nějak Pánu Bohu. A v tom nám velice pomáhá právě přímluva a přítomnost matky Boží Panny Marie. Možná znáte životní příběh Terezie z Lisieux, kterou dlouho trápila skrupulozita (přehnané vyčítání vlastní i sebemenší viny) a která z toho byla vyléčena právě něžným úsměvem Panny Marie. Maria nám jej předává, aby ta hořkost v nás nezůstala a pomáhá nám zahlédnout první plody, záblesky té nezměrné lásky, která je schována za utrpením. My ji hned nevidíme, ale když ji vypozerujeme, pak to vše snáze odevzdáme. Je to zkušenost víry, kterou zakoušíme i dnes v 21. století, v sekulární společnosti, která, jak všichni víme, je doba dramatická. Jedno však je jasné. **Pokud se snažíme hned od začátku, hned jak přijde nějaká hořkost, mrzutost, se jí bránit a nenechat ji zahnídit ve svém srdci, přenechat ji Pánu, třeba skrze svátost smíření, jsme na dobré cestě.** A proto potřebujeme ve své blízkosti někoho, kdo se nebrání ve svém životě Božímu působení. Například Pannu Marii, která ve velké bolesti stála pod křížem a přesto věřila a ta její víra „přeskočila“ na toho lotra po pravici a věřím, že přeskočí i na nás. Vždyť jsme tady vědomě, právě proto, aby kousek nekonečné Boží lásky pronikl k nám. Pokud do našeho nitra pronikne, nemusíme se bát ani v této době. Když se budeme snažit – znovu to opakuji – tu hořkost, mrzutost, zášť nenechat zahnídit ve svém srdci a přitom s **myšlenkou na Pannu Marii čekat pomoc Boží, Pán nás nenechá dlouho čekat. Učiní i naše utrpení velice požehnaným a plodným.**

Po uhrazení nutné režie poutě NJ jsme darovali **14 200 Kč na pomoc komunitě Blahoslavenství při splácení dluhu za koupi a úpravu duchovního střediska ve Střelčicích.** Poděkování patří také místnímu faráři P. Pavlu Habrovci a místním farníkům, kteří vše velmi dobře a obětavě organizačně připravili. A především: „**Pán Bůh odplat' za každodenní modlitby svatého růžence na úmysl Nového Jeruzaléma.**“

Představení hlavního celebranta poutě NJ v Deblíně, kterým je P. Jan Richter, administrátor v Jeníkově, kaplan ve Vranově nad Dyjí, Lančově, Olbramkostele, Stálkách, Starém Petříně, Šafově, Štítarech na Moravě a Vratěnině.

Stručné představení: Zdravím všechny čtenáře z Vranova nad Dyjí, kde působím ve farním týmu. Pocházím z Brna - Bystřice. Po škole jsem se vyučil truhlářem v Rousínově, chvíli jsem pracoval v Brně a když se po revoluci otevřela možnost dodělat si na biskupském gymnáziu maturitu, tak jsem ji využil. Byly to tenkrát krásné dva roky, během nichž ve mně dozrálo povolání ke kněžství a potom už jsem pokračoval v konviktu v Litoměřicích a další rok jsem vstoupil do semináře v Olomouci. Nyní působím ve Fatymu, kde se mimo jiné věnujeme lidovým misiím. Při posledních misiích, které byly v Deblíně mě otec. Petr Papoušek požádal, abych vedl říjnový Nový Jeruzalém.

Kněžský vzor: Žádný žijící jsem neměl, spíš svaté. V mládí mě hodně oslovil životopis sv. Jana Bosca a taky sv. Jan Maria Vianey. Je zajímavé, že když se v mém životě nějaký dobrý kněz mihl, tak to bylo jen na chvíli. Když jsem nastoupil do semináře, zaujal mě P. Jan Pavlík SJ, ale moc dlouho jsem si ho neužil, protože jeho služba v semináři se chýlila ke konci. Když jsem byl v pátém ročníku dostali jsme nového rektora – P. Vojtěcha Šimu. Po čtyřech letech s P. Milanem Koubou to byla příjemná změna. Líbil se mi jeho otcovský přístup, ale po roce už jsem v semináři končil, takže i s ním jsem prožil pouhý rok. V současné době je pro mě takovým vzorem dobrého otce znojemský děkan Jindřich Bartoš.

Jaké výhody jsou, když je člověk křesťanem? Je dobré být křesťanem, pak máš radost v srdci svém.

Proč si vybrat život s Ježíšem? Ať je léto nebo zima, s Ježíšem je vždycky prima.

Co mne z Ježíšova života a jeho nauky obzvláště oslovuje? Ježíš nás tak miloval, že za všechny život dal.

Co by se fakticky v mém životě změnilo, kdyby nebylo Krista? Kdyby Krista nebylo, špatně by se mi žilo.

Je nějaké pravidlo duchovního života, které je pro tebe obzvláště důležité? Ježíši vše pro Tebe, toužím přijít do nebe.

Co bych pro sebe nazval naplněným životem? Život v Boží blízkosti, to je důvod k radosti.

Na co určité sbírku na pouti Nový Jeruzalém v Deblíně? Na evangelizační aktivity Fatymu. Ve farním týmu se věnujeme různým druhům evangelizace. Např. jsme si vzali na starosti farnost Jeníkov u Duchcova v severních Čechách, kde jsem administrátorem in spiritualibus – ve věcech duchovních. Máme tam na faře dvě děvčata, které pomáhají s chodem farnosti po stránce hmotné. Tato farnost žije z různých darů. Část sbírky by šla na Jeníkov a zbytek na další potřebné aktivity.

Jubileum 2025 – zpráva o jedné z mnoha mimořádných milostí. Věřící (katolický křesťan) může v tomto milostiplném roce – při splnění všech nutných podmínek, kterými jsou: **úmysl** získat odpuštění časných trestů, **nemít zalíbení** ani ve všedním hříchu, stav v **milosti posvěcující, svátost smíření** v blízké době, **svaté přijímání, modlitba na úmysl Svatého otce, předepsaný skutek – získat dva plnomocné odpustky za jeden den!** Je to možné, když v tom dni věřící přijme **dvakrát** Pána Ježíše (podmínkou pro druhé svaté přijímání je účast na celé mši svaté). Tento druhý odpustek může **získat jen pro duše v očistci** podobně jako od 1. – 8. listopadu. (Toto je obsaženo v „Pravidlech pro udělování odpustků během řádného Jubilejního roku 2025 ze dne 13.5. 2024)

Pozvánky:

Křižanov: Kostel sv. Václava je otevřen k **modlitbě věřících** každý den od rána do večera. **Každou neděli od 15 – do 17 hodin** je zde přítomen místní farář P. Josef Pohanka a nabízí věřícím přijetí svátosti smíření (sv. zpověď) nebo duchovní rozhovor.

Slavkovice: Poutní kostel Božího milosrdenství: **svatá zpověď v sobotu a v neděli od 14 do 17 hodin, na první a třetí sobotu v měsíci již od 10 hodin. Pátek - 17. – neděle 19. října**

2025 – poutní výlet do severních Čech. Římskokatolická farnost Olešnice, Nové Veselí a Bohdalov vás srdečně zvou třídní pouť do Severních Čech. V plánu máme - dá-li Pán Bůh a časové možnosti - bohoslužby, modlitby a zastávky na poutních místech **Bohosudov, Osek, Mariánské Radčice, Jeníkov.** Návštěva dvou měst **Chomutova a Kadaně**, prohlídka jejich kostelů a setkání s kněžími, kteří tam působí – P. Aloisem Hegrem v Chomutově a P. Josefem Čermákem v Kadani. Dále zámek v Duchcově a ve Zručí nad Sázavou a jiná místa. Cena za dopravu bude v souvislosti s naplněním míst v autobuse cca 1500 Kč. Za dva noclehy v hotelu cca 1600 – 2200Kč. Bude také možné mít dva noclehy zdarma ve středisku mládeže – je nutné se vzít prostěradlo, spacák a přezůvky, k dispozici tam bude kuchyňka a matrace. Cena pro děti 750 Kč za dopravu, děti z početných rodin – 0 Kč. Přihlášky co nejdříve u JLK.

Žena v církvi

Modlitba patronky Evropy, svaté Brigity Švédské

O Pane můj, čekám tě, přijď, temnotu proměň v jas, / umírám touhou po tobě, volám tě zas a zas.

Dnes nemůže se mi nic stát, jen co ty dopustíš, / co beznadějným zdá se snad, ty v dobré obrátíš.

Ježíši, ty jsi mlčky stál tváří v tvář soudcům svým, / zdrž jazyk můj, ať dnešní den zbytečně nemluví.

Ukaž mi cestu a dej mi ochotu po ní jít. / Lékaři choré duše mé, dej mému srdci klid.

Rady Matky Terezy z Kalkaty

(+ 5.9.1997, svatořečena 4.9.2016, svátek 5. září), které se hodí pořád a pro každého:

Lidé jsou často nerozumní, nelogičtí a sobečtí. Přesto jim odpusťte.

Budete-li k nim laskaví, stejně vás obviní ze sobectví a nízkých motivů. Zůstaňte laskaví.

Budete-li úspěšní, získáte některé falešné přátele a opravdové nepřátele. Přesto pokračujte.

Budete-li upřímní a čestní, lidé vás podvedou. Vy však zůstaňte upřímní a čestní.

Strávíte-li léta budováním něčeho, co vám jiní zničí přes noc, budujte znovu.

Naleznete-li štěstí, klid a mír, budou vám závidět. Zůstaňte šťastní.

Na dobro, které uděláte dnes, lidé zítra zapomenou. Přesto dál dělejte dobro.

Dávejte světu to nejlepší, co je ve vás. I když to nemusí stačit, přesto dávejte dál.

Plán poutí NJ na rok 2025:

11. prosinec - 17 hodin - Olešnice. - P. Pavel Havlát OM

Plán poutí NJ na rok 2026:

13. leden – Velké Meziříčí

12. únor – Bedřichov

10. březen – Křižanov

14. duben – Měřín

12. květen – Bohdalov

16. červen - Kunštát

14. červenec – Sádek

11. srpen -

13. září – Pavlov

13. říjen - Křoví

12. listopad

15. prosinec – Olešnice

Se souhlasem místního pana faráře je možné přihlásit další farnosti – kdo dřív přijde...

Srdečné pozvání na 311. pouť Nový Jeruzalém do Černé Hory v úterý 11. listopadu 2025 v 17 hodin.

Pán Bůh zaplať za Vaše dopisy a příspěvky do tohoto zpravodaje. Zprávy, oznámení, články, pozvánky do tohoto zpravodaje můžete posílat na níže uvedenou adresu. Uzávěrka příštího čísla je 20. 10. 2025. Po přečtení můžete dát přečíst svým známým, nemocným.

Občasník - **zpravodaj Nový Jeruzalém**; Vydává: Římskokatolická farnost Rovečné, 592 65 Rovečné 14, www. rovecne.farnost.cz; Zodpovědný redaktor: jáhen Ladislav Kinc, kinc@dieceze.cz, 606948970